Dosarul nr. 3-93/2023
2-23007402-12-3-16012023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

30 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către SA „Cariera Micăuți" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea Deciziei nr. ***** din 16.11.2022 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA "Cariera Micăuți" și a Deciziei ***** din 22.12.2022 pe marginea contestației,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

SA „Cariera Micăuți", s-a adresat în judecată cu acțiune de contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea Deciziei nr. ***** din 16.11.2022 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA "Cariera Micăuți" și a Deciziei ***** din 22.12.2022 pe marginea contestației.

În susținerea cererii de chemare în judecată, indică că prin decizia ***** din 16.11.2022, asupra cazului de încălcare fiscală comisă de S.A. Cariera Micăuţi, cod fiscal nr. *****, Serviciul Fiscal de Stat aplicat sancţiuni fiscale ca urmare a controlului fiscal repetat efectuat la debitor cu privire la corectitudinea calculării şi plenitudinea achitării la buget a taxei pentru extragerea mineralelor utile pentru perioadele fiscale *****.

SA „Cariera Micăuţi" în proces de insolvabilitate a prezentat (înregistrat) la data 04.11.2022 dezacordul său asupra actului de control ***** din 21.10.2022 cu privire la constatările expuse în actele respectiv. Argumentele de fapt şi de drept expuse de reclamant în dezacord nu au fost luate în consideraţie de pârât. Ca urmare a fost emisă decizia nr. ***** din 16.11.2022 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de S.A. Cariera Micăuţi, pe care o consideră vădit neîntemeiată şi ilegală.

La data de la 29.11.2022 pârâtul a examinat şi a respins cererea prealabilă nr. 16 din 01.11.2022, în acest sens fiind emisă decizia ***** din 22.12.2022.

S.A. „Cariera Micăuţi" în proces de insolvabilitate, consideră decizia nr. ***** din 16.11.2022 şi decizia ***** din 22.12.2022, emise de Serviciul Fiscal de Stat, neîntemeate şi ilegale.

În drept invocă prevederile Codului Administrativ și anume art. 10 statuează că (1) actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul

dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) prevede că actul administrativ defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Art. 20 prevede că dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 29 prescrie că (1) orice măsură întreprinsă de autorităţile publice prin care se afectează drepturile sau libertăţile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporţionalităţii. (2) O măsură întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. (3) Măsura întreprinsă de autorităţile publice este una rezonabilă dacă ingerinţa produsă prin ea nu este disproporţionată în raport cu scopul urmărit.

Art. 189 precizează că (1) orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Art. 195 - procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Art. 206 stabileşte că (1) o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ). (2) Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei cînd se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

Articolul 208 statuează că (1) în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. (2) Dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deşi termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat, acţiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terţ. (3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual. (4) O acţiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acţiuni. (5) O acţiune în constatare este admisibilă numai dacă reclamantul s-a adresat anterior la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare.

Art. 209 stabileşte că (1) acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest tennen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător. (2) Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acţiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă. (3) Pentru acţiunea în realizare, acţiunea în constatare şi acţiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acţiunii în contencios administrativ.

Art. 224 statuează că (1) examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau îr parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingerie a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclaman ului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acţiuni în realizare, obligă la acţiune, tolerare sau inacţiune, dacă o astfel de pretenţie a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acţiuni în constatare, constată existenţa sau inexistenţa unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în bazp unei acţiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)-e).

Susține că organul fiscal a ignorat prevederile art. 113 al Legii insolvabilităţii, care expres stabilesc că, „Intentarea procedurii de insolvabilitate nu afectează obligaţia debitorului de a prezenta dare de seamă fiscală şi dare de seamă cu privire la activitatea comercială, de a ţine evidenţă contabilă. în ceea ce priveşte masa debitoare, aceste obligaţii sînt îndeplinite de administrator/lichidator, care răspunde, în limita informaţiei de care dispune, pentru îndeplinirea oblisatiilor. Odată cu intentarea procedurii de insolvabilitate începe un nou exerciţiu financiar. Primul exerciţiu financiar este incomplet si durează oînă la sfîrşitul anului fiscal.

Menționează că la caz sunt aplicabile prevederile art. 6 alin. (3) al Legii privind actele legislative, nr.780 din 27.12.2001, care stabileşte că, actul legislativ special cuprinde norme juridice aplicabile în exclusivitate unor categorii de raporturi sociale sau subiecte strict determinate prin derogare de la regula generală. În caz de divergentă între o normă a actului legislativ general şi o normă a actului legislativ special cu aceeaşi forţă juridică, se aplică norma actului legislativ special.

Afirmă că Legea insolvabilităţii este o lege specială, şi stabileşte modul de derulare a proceselor de insolvabilitate, cu stabilirea regimului de impozitare în cadrul procesului de

insolvabilitate, pe când Codul fiscal este o lege generală, care stabileşte principiile generale ale impozitării în Republica Moldova.

În atare circumstanţe, în temeiul art. 113 al Legii insolvabilităţii, în actul de control perioada supusă verificării, aplicând normele speciale a procesului de insolvabilitate a S.A. Cariera Micăuţi, în proces de insolvabilitate urma să fie separată în două perioade fiscale: până la data intentării procesului de insolvabilitate şi după intentarea procesului.

Astfel, la data de 11.02.2019, Serviciul Fiscal de Stat a depus în judecată cererea privind intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului SA Cariera Micăuţi. în susţinerea cererii Serviciul Fiscal de Stat a indicat restanţele faţă de bugetul public naţional la data de 22.11.2018.

Menționează că prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 18.02.219 a fost admisă cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de S.A. Cariera Micăuţi.

Relevă că la 18.03.2019 în şedinţa de judecată creditorul Serviciul Fiscal de Stat a depus cererea de retragere a cererii introductive a Serviciului Fiscal de Stat, invocând că debitorul SA Cariera Micăuţi a achitat plăţile de baza restante faţa de Bugetul Public Naţional.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, din 18.03.2019, a fost admisă cererea de retragere a cererii introductive a Serviciului Fiscal de Stat, astfel cu titlu de consecinţă, Serviciului Fiscal de Stat prin cererea sa din 18.03.2019, susţinerile verbale ale reprezentantului în proces, a confirmat cert şi univoc, că SA Cariera Micăuţi, în proces insolvabilitate a achitat plăţile de baza restante faţa de Bugetul Public Naţional şi că nu există temei de a intenta procesul de insolvabilitate în privinţa S.A. Cariera Micăuţi.

Declară că prin acţiunile sale în cadrul dosarului de insolvabilitate Serviciul Fiscal de Stat a confirmat, că SA Cariera Micăuţi, în proces de insolvabilitate, a nu are restanţe faţă de Bugetul Public Naţional şi respectiv nu are careva pretenţii faţă de S.A. Cariera Micăuţi, în proces de insolvabilitate pînă la data de 22.11.2018,

Menționează că toate documentele primare aferente perioadei supuse controlului total au fost ridicate de către Procurorul în secţia Investigarea fraudelor contra mediului şi intereselor publice a Procuraturii generale în cadrul cauzei penale nr. 2021920009, conform procesului-verbal de ridicare din 12.06.2021, astfel că Serviciul Fiscal de Stat a efectuat controlul fiscal fără examinarea documentelor primare ridicate de către Procuratura Generală în cadrul cauzei penale prenotate.

Totodată, Serviciul Fiscal de Stat nu a solicitat în cadrul controlului politicile contabile ale SA Cariera Micăuţi, în proces de insolvabilitate, care reprezintă un document de bază în organizarea contabilităţii unei entităţi. Astfel, conform SNC „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori şi evenimente ulterioare”, politicile contabile reprezintă principii, baze, convenţii, reguli şi practici specifice aplicate de o entitate la ţinerea contabilităţii şi întocmirea situaţiilor financiare. Politicile contabile se perfectează printr-un document de dispoziţie emis de persoana responsabilă pentru ţinerea contabilităţii şi raportatea financiară şi se aplică tuturor subdiviziunilor entităţii începînd cu prima zi a perioadei de gestiune următoarei celei în care politicile au fost aprobate. Politicile contabile se selectează de către entitate în baza sistemului de reglementare normativă a contabilităţii care prevede diferite variante de recunoaştere, evaluare şi contabilizare a elementelor (obiectelor) contabile.

Menționează că în actul de control este indicat că în scopul stabilirii cheltuielilor incluse în costul mineralelor utile extrase, la data de 17.05.2022 a fost efectuată vizita fiscală la un agent economic, care practică acelaşi gen de activitate - extracţia pietrei pentru construcţie, astfel în rezultatul vizitei fiscale efectuate s-a stabilit că în componenţa cheltuielilor incluse în costul mineralelor utile sunt incluse cheltuielile de recultivare a terenurilor exploatate, care la agentul economic supus vizitei fiscale constituie 12,98 lei/per metru cub de resurse minerale utile extrase.

Este de menţionat că nu este raţională folosirea unui cost analogic ce ţine de cheltuielile de recultivare a terenurilor exploatate, deoarece terenurile pe care sunt efectuate lucrările de extracţie nu sunt analogice, iar cheltuielile de recultivare diferă de la caz la caz.

Prin urmare solicită SA „Cariera Micăuți" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, anularea Deciziei nr. ***** din 16.11.2022 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA "Cariera Micăuți" și a Deciziei ***** din 22.12.2022 pe marginea contestației.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului nu s-a prezentat, fiind citat legal.

În ședința de judecată, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată, din motivele invocate în referință.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, Decizia nr. ***** din 16.11.2022 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA "Cariera Micăuți" precum și Decizia ***** din 22.12.2022 pe marginea contestației, reprezintă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a

renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Prin urmare, instanța analizînd materialele cauzei, audiind explicațiile părților a constatat că în baza deciziei privind iniţierea controlului fiscal nr. ***** din 13.10.2022, în corespundere cu prevederile art. 133 alin.(2) pct.14)-14[2]) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat a iniţiat control fiscal repetat la faţa locului, prin metoda verificării tematice la SA „Cariera Micăuţi", privind corectitudinea calculării şi plenitudinea transferării la buget a taxei pentru extragerea mineralelor utile pentru perioadele fiscale *****.

Controlul fiscal a fost început la data de 17.10.2022 fiind finalizat la data de 21.10.2022, cu acordul administratorului insolvabilităţii Timotin Veaceslav şi cu participarea contabilului-şef Dna Scutelnic Mihaela, rezultatele verificării fiind consemnate în actul de control *****, prelungit pe blancheta***** din 21.10.2022.

Prin Decizia nr.***** din 16.11.2022 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către SA „Cariera Micăuţi" a fost oferită apreciere materialelor controlului fiscal, generalizate în actul de control sus menţionat, actul administrativ individual fiind comunicat/notificat contribuabilului prin intermediul trimiterii poştale din data de 18.11.2022.

Astfel, prin decizia pronunţată, autoritatea fiscală a constatat încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, prin neasigurarea prezentării documentelor la control aferente activităţii entităţii în partea prezentării proiectelor tehnice de exploatare şi recultivare a terenurilor coordonate cu instituţiile statului, fapt ce a împiedicat determinarea costului mineralelor utile extrase, care în rezultat a fost determinat prin aplicarea metodelor şi surselor indirecte de estimare.

Drept sursă de estimare a obligaţiilor fiscale şi stabilirea costului mineralelor utile extras au servit informaţia din Sistemul informaţional al Serviciului Fiscal de Stat şi informaţia privind cheltuielile de recultivare determinate efectiv de către o întreprindere cu acelaşi gen de activitate, potrivit datelor căreia cheltuielile de recultivare a terenurilor exploatate constituie 12,989 lei/per m3 de resurse minerale utile extrase, cost/cheltuieli de recultivare care reclamanta SA „Cariera Micăuţi" nu le-a inclus în costul mineralelor utile extrase, micșorînd astfel, baza de calcul a taxei pentru extragerea mineralelor utile pentru perioadele fiscale ***** cu suma de 35 408 014 lei şi respectiv, diminuînd taxa pentru extragerea mineralelor utile cu suma de 2 124 481 lei, inclusiv şi neplata acesteia în termenul stabilit.

La data de 01.12.2022, SA „Cariera Micăuţi” a contestat Decizia nr.***** din 16.11.2022 asupra cazului de încălcare a legislaţiei, solicitînd anularea acesteia.

Conform acestei decizii s-a calculat suplimentar pentru plată la buget taxa pentru extragerea mineralelor utile în sumă de 2 124 481 lei, inclusiv a fost determinată obligaţia de plată istorică în sumă de 2 033 064 lei şi obligaţia de plată curentă în sumă de 91 417 lei.

La 22.12.2022, în rezultatul examinării contestaţiei, prin Decizia *****, contestaţia SA „Cariera Micăuţi” împotriva Deciziei nr.***** din 16.11.2022 a fost respinsă, cu menţinerea deciziei contestate.

Nefiind de acord cu soluţia autorităţii fiscale, SA „Cariera Micăuţi” la data de 16.01.2023 a înregistrat cu nr. 817 cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ, împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actelor administrative.

Conform prevederilor ***art. 113 alin.(1) şi (2) din Legea Insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012***

(1) Intentarea procedurii de insolvabilitate nu afectează obligaţia debitorului de a prezenta dare de seamă fiscală şi dare de seamă cu privire la activitatea comercială, de a ţine evidenţă contabilă. În ceea ce priveşte masa debitoare, aceste obligaţii sînt îndeplinite de administrator/lichidator, care răspunde, în limita informaţiei de care dispune, pentru îndeplinirea obligaţiilor.

(2) Odată cu intentarea procedurii de insolvabilitate începe un nou exerciţiu financiar. Primul exerciţiu financiar este incomplet şi durează pînă la sfîrşitul anului fiscal.

Potrivit prevederilor ***art.189 alin.(1) din Codul fiscal***,

(1) Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele şi taxele contribuabililor în urma controalelor fiscale, dacă au fost stabilite cazuri de nerespectare a legislaţiei fiscale, precum şi în alte cazuri prevăzute de legislaţia fiscală.

(2) Dacă în timpul controlului fiscal sumele impozitelor şi taxelor care urmau să fie vărsate la buget nu pot fi determinate din lipsă de contabilitate ori din cauza ţinerii ei neconforme, dacă contribuabilul (reprezentantul acestuia) sau persoana lui cu funcţie de răspundere nu prezintă, în totalitate sau în parte, documentele de evidenţă şi/sau dările de seamă fiscale, Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele şi taxele prin metode şi din surse indirecte.

Serviciul Fiscal de Stat recalculează obligaţiile fiscale calculate prin metode şi din surse indirecte după restabilirea evidenţei, în conformitate cu legislaţia, sau după prezentarea documentelor respective. Recalcularea obligaţiilor fiscale calculate prin metode şi din surse indirecte se efectuează doar în cazul în care contribuabilul a restabilit evidenţa şi a prezentat actele Serviciului Fiscal de Stat, nu mai târziu de un an din data aducerii la cunoştinţă a deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei.

(3) Acţiunile prevăzute la alin.(1) pot fi aplicate persoanelor fizice rezidente care nu desfăşoară activitate de întreprinzător în cadrul utilizării metodelor indirecte de estimare în conformitate cu prevederile cap.11^1 din prezentul titlu.

În corespundere ***cu art.190 alin.(3) din Codul fiscal***,

(3) Pentru a controla stingerea obligaţiilor fiscale, Serviciul Fiscal de Stat, alte autorităţi cu atribuţii de administrare fiscală, în cazurile prevăzute expres de legislaţia fiscală, ţin evidenţa acestora, înscriind în conturile personale ale contribuabilului, deschise pentru fiecare impozit şi taxă, cuantumul, data apariţiei, modificării sau stingerii lor.

Astfel, la momentul retragerii cererii introductive, în evidenţa sistemului informaţional al organului fiscal, nu erau reflectate obligaţii fiscale restante, deoarece acestea au fost stinse, iar altele au luat naştere în rezultatul controlului repatat exercitat la data de 21.10.2022 şi astfel, aceste două evenimente urmează a fi privite separate din lipsă de legătură cauzală între ele.

În partea nerespectării cărorva interdicţii impuse de instanţa de judecată, Serviciul Fiscal de Stat, reiterează faptul că conform înştiinţării privind iniţierea controlului nr.26-05/03-08/12933 din 03.03.2022, expediată la poşta electronică a administratorul insolvabilităţii a fost informat despre planificarea controlului fiscal, la care, conform scrisorii nr.1/03 din 10.03.2022, administratorul insolvabilităţii, Veaceslav Timotin a solicitat amânarea efectuării controlului după 15.04.2022, în legătură cu aflarea în concediu ordinar de odihnă a contabilului şef al entităţii, Mihaela Scutelnic.

Totodată, controlul fiscal a fost iniţiat în temeiul Deciziei de iniţiere a controlului nr.DICF- 124053/18 din 18.03.2022, o copie a căreia a fost recepţionată de administratorul procedurii de insolvabilitate al SA „Cariera Micăuţi", prin urmare, controlul fiscal a fost efectuat cu acordul administratorului insolvabilităţii Veaceslav Timotin, în baza documentelor contabile prezentate de către entitate şi a documentelor prezentate de Procuratura Generală, iar la nivel de legislaţie, nici un act normativ în vigoare nu restrînge atribuţia Serviciului Fiscal de Stat de a dispune şi a efectua controale fiscale la întreprinderile insolvabile, sau efectele intentării procedurii de insolvabilitate sunt prevăzute expres la art.24 şi art.75 ale Legii insolvabilităţii, în textul cărora astfel de efecte nu se regăsesc, iar actul judecătoresc din care expres ar fi rezultată această îngrădire, nu a fost anexat la materialele cauzei, precum şi nu poate fi vizualizat pe portalul oficial al instanţelor, din lipsa acestuia.

În conformitate cu prevederile ***Codului Fiscal,***

Articolul 8. Drepturile şi obligaţiile contribuabilului

(1) Contribuabilul are dreptul:

a) să obţină pe gratis de la Serviciul Fiscal de Stat şi serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale informaţii despre impozitele şi taxele în vigoare, precum şi despre actele normative care reglementează modul şi condiţiile de achitare a acestora;

b) să se bucure de o atitudine corectă din partea organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi a persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora;

c) să-şi reprezinte interesele în organele cu atribuţii de administrare fiscală personal sau prin intermediul reprezentantului său;

d) să direcţioneze anual un cuantum procentual de 2% din suma impozitului pe venit calculat anual la buget către beneficiarii desemnării procentuale potrivit art.15^2 dacă nu are datorii la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale anterioare;

e) să obţină amînarea, eşalonarea, trecerea în cont a impozitelor în modul şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod;

e^1) să solicite şi să obţină de la Serviciul Fiscal de Stat soluţia fiscală individuală anticipată în modul şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod;

f) să prezinte organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora explicaţii referitoare la calcularea şi achitarea impozitelor şi taxelor;

g) să conteste, în modul stabilit de legislaţie, deciziile, acţiunile sau inacţiunea organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi ale persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora;

h) să beneficieze de alte drepturi stabilite de legislaţia fiscală;

i) să beneficieze de facilităţile fiscale, la care are dreptul conform legislaţiei fiscale, pe perioada fiscală în care a întrunit toate condiţiile stabilite.

(2) Contribuabilul este obligat:

a) să respecte modul stabilit de înregistrare (reînregistrare) de stat şi de desfăşurare a activităţii de întreprinzător;

b) să se pună la evidenţă la subdiviziunea Serviciului Fiscal de Stat în a cărei rază îşi are sediul stabilit în documentele de constituire (înregistrare) şi să primească certificatul de atribuire a codului fiscal. Aceste prevederi nu se aplică persoanelor al căror număr de identificare de stat reprezintă codul fiscal, cu excepţia contribuabililor pentru care codul fiscal este cel atribuit în conformitate cu art.5 pct.28) lit.a), b), c), d) şi e). Contribuabilii care sînt înregistraţi de către organele abilitate cu dreptul de înregistrare de stat se iau la evidenţa subdiviziunii respective a Serviciului Fiscal de Stat conform informaţiei prezentate de către aceste organe;

c) să ţină contabilitatea conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte Serviciului Fiscal de Stat şi serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale dările de seamă fiscale şi informaţiile prevăzute de legislaţie, să asigure integritatea documentelor de evidenţă în conformitate cu cerinţele legislaţiei, să efectueze încasările băneşti în numerar prin intermediul echipamentelor de casă şi de control, respectînd reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor băneşti în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă şi de control;

d) să prezinte informaţii veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum şi despre alte obiecte ale impunerii;

e) să achite la buget, la timp şi integral, ţinînd cont de prevederile art.7 alin.(5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurînd exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate;

f) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să prezinte, la prima cerere sau maximum în decursul unei zile lucrătoare din data finalizării controlului fiscal operativ, persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală documentele de evidenţă, dările de seamă fiscale şi alte documente şi informaţii privind desfăşurarea activităţii de întreprinzător, calcularea şi achitarea la buget a impozitelor, a taxelor şi a altor plăţi obligatorii şi acordarea facilităţilor, să permită accesul, în cazul ţinerii evidenţei computerizate, la sistemul electronic de contabilitate;

f[l]) în caz de solicitare a soluţiei fiscale individuale anticipate, să prezinte Serviciului Fiscal de Stat, la prima cerere, informaţii veridice, documente, explicaţii şi/sau probe suplimentare privind activitatea desfăşurată, privind situaţiile şi/sau tranzacţiile viitoare;

g) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să asigure persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală accesul liber în spaţiile de producţie, în depozite, în localurile de comerţ, în alte încăperi şi locuri (cu excepţia încăperilor utilizate exclusiv ca spaţiu locativ) pentru inspectarea lor în scopul verificării autenticităţii datelor din documentele contabile, din dările de seamă, din declaraţiile fiscale, din calcule, precum şi a verificării îndeplinirii obligaţiilor faţă de buget;

h) să asiste la efectuarea controlului privind respectarea legislaţiei fiscale, să semneze actele privind rezultatul controlului, să dea explicaţii în scris sau oral;

i) în caz de calculare greşită şi determinare incorectă de către Serviciul Fiscal de Stat a sumei impozitului, penalităţii, dobînzii sau amenzii, să dovedească acest lucru prin documente justificative;

j) să îndeplinească deciziile adoptate de organele cu atribuţii de administrare fiscală şi alte organe învestite cu funcţii de control pe marginea rezultatelor controalelor efectuate, respectînd cerinţele legislaţiei fiscale;

j^1) să întocmească şi să prezinte dosarul preţurilor de transfer;

j^2) să respecte regulile prevăzute în capitolul 11^2 din titlul V;

k) să îndeplinească alte obligaţii prevăzute de legislaţia fiscală.

(3) În caz de absenţă a conducătorului întreprinderii, obligaţiile prevăzute la alin.(2) lit.f) şi g) sînt îndeplinite de alte persoane cu funcţii de răspundere, gestionare ale subiectului impunerii, în limitele competenţei lor.

Articolul 214. Principiile generale de efectuare a controlului fiscal

(1) Controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislaţia fiscală într-o anumită perioadă sau în cîteva perioade fiscale.

(2) Controlul fiscal este exercitat de Serviciul Fiscal de Stat şi/sau de un alt organ cu atribuţii de administrare fiscală, în limitele competenţei acestora, la faţa locului şi/sau la oficiul acestora.

(3) Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a controlului, precum şi de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la faţa locului şi/sau la oficiul organului, prevăzut la alin.(2), poate fi organizat şi efectuat prin următoarele metode şi operaţiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parţială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele şi operaţiunile concrete utilizate la organizarea şi exercitarea controlului fiscal sînt determinate, în baza prezentului cod, în instrucţiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat.

(4) Activitatea contribuabilului poate fi supusă controlului fiscal pentru o perioadă ce nu depăşeşte termenele de prescripţie, stabilite la art.264, pentru determinarea obligaţiei fiscale.

(5) În cadrul controlului fiscal la faţa locului şi/sau la oficiu, organele specificate la alin.(2) sînt în drept să solicite de la alte persoane orice informaţii şi documente privind relaţiile lor cu contribuabilul respectiv.

(6) Organele cu atribuţii de administrare fiscală pot efectua controlul fiscal repetat în cazul în care rezultatele controlului fiscal exercitat anterior sînt neconcludente, incomplete sau nesatisfăcătoare ori dacă ulterior au fost depistate circumstanţe ce atestă existenţa unor semne de încălcare a legislaţiei şi, prin urmare, se impune un nou control.

(7) Controlul fiscal repetat poate fi efectuat în cadrul examinării contestaţiilor împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acţiunii funcţionarului fiscal şi, în alte cazuri, la decizia conducerii organelor menţionate la alin.(6).

(8) Se interzice efectuarea repetată a controalelor fiscale la faţa locului asupra unora şi aceloraşi impozite şi taxe pentru o perioadă fiscală care anterior a fost supusă controlului, cu excepţia cazurilor cînd efectuarea controlului fiscal repetat se impune de reorganizarea sau lichidarea contribuabilului, ţine de auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior, de activitatea posturilor fiscale sau de depistarea, după efectuarea controlului, a unor semne de încălcări a legislaţiei, cînd aceasta este o verificare prin

contrapunere, cînd necesitatea a apărut în urma examinării cazului cu privire la încălcarea legislaţiei fiscale sau în urma examinării contestaţiei. Drept temei pentru efectuarea controlului fiscal repetat la faţa locului, în legătură cu auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior, poate servi numai decizia acestuia din urmă, cu respectarea cerinţelor prezentului articol.

(9) Controlul fiscal se efectuează în orele de program ale organului care exercită controlul fiscal şi/sau cele ale contribuabilului.

Conform ***art. 216 Cod Fiscal***,

(1) Controlul fiscal la faţa locului are drept scop verificarea respectării legislaţiei fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcţionarii fiscali sau de persoane cu funcţie de răspundere ale altor organe cu atribuţii de administrare fiscală. În cazul în care contribuabilul sau o altă persoană supusă controlului nu dispune de sediu sau de oficiu ori sediul lui se află la domiciliu, în alte cazuri cînd nu există condiţii adecvate de lucru, controlul fiscal menţionat se efectuează la oficiul organului care exercită controlul fiscal, cu respectarea tuturor prevederilor art.145 alin.(2)-(6), inclusiv cu întocmirea obligatorie a unui act de ridicare de la contribuabil a documentelor necesare.

(2) Controlul fiscal la faţa locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. Necesitatea efectuării verificării prin contrapunere la unele persoane cu care contribuabilul supus controlului are sau a avut raporturi economice şi financiare, pentru a se constata autenticitatea acestora, se determină, de sine stătător, de către funcţionarul fiscal sau altă persoană cu funcţie de răspundere care efectuează controlul.

(3) Controlul fiscal la faţa locului referitor la un contribuabil poate cuprinde atît unul, cît şi mai multe tipuri de impozite şi taxe. În cursul unui an calendaristic se admite efectuarea unui singur control fiscal la faţa locului pe unele şi aceleaşi tipuri de impozite şi taxe pentru una şi aceeaşi perioadă fiscală. Această restricţie nu se extinde asupra cazurilor cînd controlul fiscal la faţa locului se efectuează în legătură cu reorganizarea sau lichidarea contribuabilului; cînd după efectuarea controlului se depistează semne de încălcări a legislaţiei; cînd acesta este o verificare prin contrapunere; cînd controlul ţine de activitatea posturilor fiscale; cînd controlul se efectuează în legătură cu auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior; cînd necesitatea controlului a apărut în urma examinării cazului cu privire la încălcarea legislaţiei sau în urma examinării contestaţiei.

(4) Durata unui control fiscal la faţa locului nu trebuie să depăşească două luni calendaristice. În cazuri excepţionale, conducerea organului care exercită controlul fiscal poate să decidă prelungirea duratei în cauză cu cel mult 3 luni calendaristice sau să suspende controlul. Perioada suspendării controlului şi prezentării documentelor nu se include în durata efectuării controlului, ultima fiind calculată din ziua începerii lui pînă la ziua semnării actului respectiv, inclusiv.

(4^1) Prin derogare de la alin.(4), dacă în cadrul controlului sunt supuse verificării tranzacţii privind respectarea principiului lungimii braţului la stabilirea preţului, durata controlului nu va depăşi 12 luni calendaristice. În cazuri excepţionale, directorul/directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat poate decide prelungirea duratei controlului cu cel mult 6 luni calendaristice sau poate suspenda controlul. Controlul fiscal poate fi suspendat la apariţia uneia dintre următoarele condiţii ce ţin de obiectul controlului:

a) necesitatea obţinerii de la terţi a unor documente, informaţii, explicaţii şi/sau probe suplimentare;

b) solicitarea efectuării expertizei;

c) solicitarea de la persoana supusă verificării a unor documente, informaţii, explicaţii şi/sau probe suplimentare.

(5) La finalizarea controlului fiscal la faţa locului, se întocmeşte un act de control fiscal. La posturile fiscale, actul de control fiscal se va întocmi numai în caz de depistare a încălcării legislaţiei fiscale. În cazul depistării vreunei încălcări a legislaţiei, organul care exercită controlul ia decizia corespunzătoare. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, dacă încălcarea legislaţiei se depistează de către serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale, decizia respectivă se emite de Serviciul Fiscal de Stat, cu respectarea prevederilor de la art.159 alin. (2).

(6) Actul de control fiscal este un document întocmit de funcţionarul fiscal sau altă persoană cu funcţie de răspundere a organului care exercită controlul, în care se consemnează rezultatele controlului fiscal. În act se va descrie obiectiv, clar şi exact încălcarea legislaţiei fiscale şi/sau a modului de evidenţă a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidenţă respective şi la alte materiale, indicîndu-se actele normative încălcate. În act va fi reflectată fiecare perioadă fiscală în parte, specificîndu-se încălcările legislaţiei depistate în ea.

(8) Contribuabilul, inclusiv prin intermediul conducătorului sau altui reprezentant al său, este obligat, după caz, să asigure condiţii adecvate pentru efectuarea controlului, să participe la efectuarea lui şi să semneze actul de control fiscal, chiar şi în cazul dezacordului. În caz de dezacord, el este obligat să prezinte în scris, în termen de pînă la 15 zile calendaristice, argumentarea dezacordului, anexînd documentele de rigoare.

(9) Prin derogare de la prevederile prezentului capitol, controlul fiscal la faţa locului al persoanelor care practică activitate de întreprinzător se înregistrează şi se supraveghează în conformitate cu prevederile Legii nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător.

(10) Controlul la faţa locului efectuat la solicitarea contribuabilului în legătură cu restituirea impozitelor, taxelor şi altor plăţi de la bugetul public naţional se raportează numai în conformitate cu Legea nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător.

(11) Serviciul Fiscal de Stat are obligaţia să-şi planifice controalele anuale în coordonare cu Serviciul Vamal, precum şi să facă cu acesta schimb de informaţii în acest sens. În cazul identificării unor coincidenţe în partea ce se referă la persoana supusă controlului, este obligatorie efectuarea controalelor comune.

(12) Înregistrarea deciziei privind iniţierea controlului, a actului de control fiscal şi a deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei în Registrul de stat al controalelor se efectuează on-line, prin interconexiunea dintre sistemul informaţional al Serviciului Fiscal de Stat şi Registrul de stat al controalelor.

(13) Decizia privind iniţierea controlului fiscal se echivalează cu delegaţia de control prevăzută de Legea nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, iar actul de control fiscal şi decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei se echivalează cu procesul-verbal de control prevăzut de aceeaşi lege.

Conform prevederilor ***articolului 134 Cod Fiscal,***

Drepturile Serviciului Fiscal de Stat şi ale funcţionarilor fiscali

(1) Serviciul Fiscal de Stat şi funcţionarii fiscali, în cadrul acţiunilor de exercitare a funcţiei, au următoarele drepturi:

1) să efectueze controale asupra modului în care contribuabilii legislaţia fiscală;

2) să ceară şi să primească gratuit de la orice persoană informaţii, date, documente necesare pentru exercitarea atribuţiilor în limitele funcţionale, cu excepţia informaţiilor care constituie secret de stat, precum şi copiile de pe ele, dacă acestea se anexează la actul de control, de asemenea să ceară explicaţiile şi informaţiile de rigoare asupra problemelor identificate în procesul exercitării atribuţiilor;

3) să efectueze vizite fiscale conform prevederilor prezentului cod;

4) să deschidă şi să examineze, să sigileze, după caz, indiferent de locul aflării lor, încăperile de producţie, depozitele, spaţiile comerciale şi alte locuri, cu excepţia domiciliului şi reşedinţei, folosite pentru obţinerea de venituri sau pentru întreţinerea obiectelor impozabile, altor obiecte, documentelor;

5) să aibă acces la sistemul electronic/computerizat de evidenţă al contribuabilului şi să ridice mijloacele tehnice care conţin aceste sisteme pentru a obţine probe ale încălcărilor şi infracţiunilor date în competenţa sa. Contribuabilul este în drept să obţină de la Serviciul Fiscal de Stat, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare, o copie a sistemului electronic/computerizat de evidenţă al contribuabilului ridicat de Serviciul Fiscal de Stat;

6) să controleze autenticitatea datelor din documentele de evidenţă şi din dările de seamă fiscale ale contribuabilului;

7) să ridice de la contribuabil documente în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod, de asemenea să ridice de la contribuabil echipamentele de casă şi de control utilizate la încasările în numerar, în scopul verificării softurilor instalate în acestea, întocmind un proces-verbal conform modului stabilit;

8) să constate încălcările legislaţiei fiscale şi să aplice măsurile de asigurare, de executare silită a stingerii obligaţiei fiscale şi de răspundere prevăzute de legislaţie;

9) să creeze consiliu consultativ prin parteneriat public-privat, consiliu de conformare, comisii specializate, grupuri de lucru cu antrenarea reprezentanţilor altor ministere, altor autorităţi administrative centrale şi autorităţi publice, a reprezentanţilor autorităţilor administraţiei publice locale, reprezentanţilor mediului academic, reprezentanţilor societăţii civile şi a specialiştilor în domeniu;

10) să pornească în instanţele judecătoreşti competente, în conformitate cu prezentul cod, acţiuni contra contribuabililor privind:

a) anularea unor tranzacţii şi încasarea la buget a mijloacelor obţinute din aceste tranzacţii;

b) anularea înregistrării întreprinderii, organizaţiei, în cazul încălcării modului stabilit de fondare a acestora sau al necorespunderii actelor de constituire cu prevederile legislaţiei, şi încasarea veniturilor obţinute de acestea;

c) lichidarea întreprinderii, organizaţiei în temeiurile stabilite de legislaţie şi încasarea veniturilor obţinute de acestea;

11) să ceară şi să verifice înlăturarea încălcării legislaţiei fiscale, să aplice, după caz, măsuri de constrîngere;

12) să utilizeze metode şi surse directe şi indirecte la estimarea obiectelor impozabile şi la calcularea impozitelor şi taxelor;

12[1]) să verifice corectitudinea şi stabilirea preţului de transfer conform principiului lungimii braţului;

12[2]) să nu accepte sau să recalifice tranzacţiile cu recalcularea obligaţiilor aferente bugetului public naţional;

12[3]) să negocieze şi să încheie acorduri de preţ în avans unilaterale, bilaterale/multilaterale;

13) să stingă, în modul stabilit de prezentul cod, obligaţiile fiscale ale contribuabililor şi drepturile la restituirea sumelor plătite în plus;

14) să citeze la Serviciul Fiscal de Stat contribuabilul, persoana presupusă a fi subiectul impozitării, persoana cu funcţie de răspundere a contribuabilului, inclusiv responsabilul de evidenţa documentelor referitoare la persoana presupusă a fi subiectul impozitării, pentru a depune mărturii, a prezenta documente şi informaţii în problema de interes pentru Serviciul Fiscal de Stat, cu excepţia documentelor şi informaţiilor care, conform legislaţiei, constituie secret de stat. Neprezentarea persoanei citate la data şi ora stabilite în citaţie nu împiedică efectuarea de către Serviciul Fiscal de Stat a actelor procedurale fiscale;

15) să oprească, în comun cu alte organe, şi să controleze în condiţiile prezentului cod mijloacele de transport încărcate sau care se presupune că sînt încărcate cu mărfuri supuse accizelor ori că efectuează transport ilicit de mărfuri şi pasageri în trafic naţional sau internaţional;

16) să solicite de la bănci (sucursale), societăţi de plată, societăţi emitente de monedă electronică şi/sau furnizori de servicii poştale prezentarea documentelor referitoare la clienţii acestora;

17) să solicite efectuarea şi să efectueze controale fiscale în alte state în baza tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte;

18) să solicite organelor competente din alte state informaţii despre activitatea contribuabililor, fără acordul acestora din urmă;

19) să prezinte organelor competente din alte state informaţii despre relaţiile contribuabililor străini cu cei autohtoni, fără acordul sau înştiinţarea acestora din urmă;

20) să utilizeze dări de seamă fiscale, corespondenţa cu contribuabilii şi informaţii ale autorităţilor publice pe suport electronic şi de alt fel, perfectat şi protejat conform legislaţiei în domeniu;

20[1]) să stabilească criterii de determinare a contribuabililor care, la efectuarea livrărilor impozabile cu T.V.A. pe teritoriul ţării, sînt obligaţi să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală electronică şi să aprobe lista acestora;

21) să folosească mijloace de informare în masă pentru popularizarea şi respectarea legislaţiei fiscale;

22) să utilizeze mijloacele speciale sonore şi luminiscente instalate pe unităţile de transport conform normelor stabilite; să intre sau să pătrundă, în modul stabilit de lege, utilizînd, în caz de necesitate, mijloace speciale, în orice încăpere sau proprietate în scop de constatare şi/sau urmărire penală a infracţiunilor economico-financiare conform competenţei ori dacă, în baza unor date suficiente, se ştie că în aceste localuri a fost comisă sau se comite o infracţiune economico-financiară;

23) să limiteze sau să interzică temporar circulaţia transportului şi a pietonilor pe străzi şi pe drumuri, precum şi accesul persoanelor pe anumite porţiuni de teren sau spre anumite

locuri în scop de asigurare a efectuării unor acţiuni de constatare şi/sau urmărire penală a infracţiunilor;

24) să efectueze filmarea şi înregistrarea audio a persoanelor reţinute, să le fotografieze pentru cercetare comparativă sau identificare;

24[1]) să întreprindă acţiuni pentru efectuarea urmăririi penale conform Codului de procedură penală;

24[2]) să întreprindă acţiuni pentru exercitarea activităţii speciale de investigaţii aferente infracţiunilor date în competenţa sa, conform Codului de procedură penală, în conformitate cu Legea nr.59/2012 privind activitatea specială de investigaţii;

25) să întreprindă alte acţiuni prevăzute de legislaţia fiscală.

(2) Funcţionarii fiscali îşi exercită atribuţiile privind controlul fiscal şi vizita fiscală la faţa locului sau privind executarea silită a stingerii obligaţiei fiscale în baza unor delegări/hotărîri emise în modul stabilit de Serviciul Fiscal de Stat.

(3) Serviciul Fiscal de Stat este în drept să revoce, să modifice sau să suspende, în condiţiile legii, actele sale cu caracter normativ şi cele cu caracter individual dacă ele contravin legislaţiei.

(3[1]) În procesul efectuării controlului fiscal, în caz de necesitate, Serviciul Fiscal de Stat poate contracta sau antrena specialişti, experţi, interpreţi calificaţi în domeniul solicitat pentru a acorda asistenţa respectivă şi a contribui la clarificarea unor constatări.

(4) Cerinţele şi dispoziţiile legale ale funcţionarului fiscal sînt executorii pentru toate persoanele, inclusiv pentru cele cu funcţie de răspundere.

(5) Împiedicarea de a-şi exercita atribuţiile, ofensarea, ameninţarea, împotrivirea, violentarea, atentarea la viaţa, la sănătatea şi la averea funcţionarului fiscal, precum şi a rudelor lui apropiate, în timpul exercitării atribuţiilor sau în legătură cu aceasta atrag răspunderea prevăzută de lege.

(6) Funcţionarul fiscal îşi exercită atribuţiile privind controlul fiscal la faţa locului sau privind executarea silită a obligaţiei fiscale în baza unei decizii/hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat.

Potrivit prevederilor art. 129 alin. (12) din Codul fiscal, 12) *încălcare a legislaţiei* – acţiune sau inacţiune, exprimată prin neîndeplinire sau îndeplinire neadecvată a prevederilor legislaţiei fiscale, prin încălcare a drepturilor şi intereselor legitime ale participanţilor la raporturile fiscale.

Astfel, în cadrul controlului fiscal privind corectitudinea calculării taxei pentru extragerea mineralelor utile pentru perioadele fiscale *****0, reflectate în actul de control fiscal nr. 5-720051, prelungit pe blancheta nr. 5-720059, nr.5-720060, nr.5-720061, nr.5-720062, nr.5-720063, nr.5-720064, nr.5-720065 şi ***** din 21.10.2022 şi Rapoartelor privind evaluarea prejudiciului cauzat mediului în rezultatul extragerii nelegitime a substanţelor minerale utile, întocmite de către reprezentanţii Inspectoratului Pentru Protecţia Mediului, urmare a procesului-verbal de control suplimentar ***** din 25.01.2021, conex procesului-verbal de control ***** din 16.05.2019 şi procesului-verbal de control ***** din 19.08.2020, s-a constatat extragerea şi exploatarea zăcămîntului în lipsa expertizei ecologice de stat, a documentaţiei tehnice de proiect de exploatare şi recultivare, a schemelor şi planurilor de dezvoltare a lucrărilor miniere, limitelor şi normelor şi lipsa coordonării de beneficiarul subsolului cu Agenţia pentru Geologie şi Resurse Minerale (03-PV/A-19 din 16.05.2019) şi fără Avizul Ecologic de Stat ***** din 25.01.2021).

Lipsa în natură a documentaţiei tehnice conforme, inclusiv, de proiect de exploatare şi recultivare, a dus la nedeterminarea şi neaprobarea cheltuielilor planificate pentru recultivarea terenurilor, fapt ce a împiedicat determinarea costului mineralelor utile extrase şi verificarea corectitudinii calculării şi plenitudinii achitării la buget a taxei pentru extragerea mineralelor utile, precum şi a prezentat indicii clare despre depistarea după efectuarea controlului a unor semne de existenţă a încălcărilor fiscale aferente şi perioadelor fiscale *****, perioade deja verificate o data prin controlul fiscal finalizat la data de 21.12.2018.

Respectiv, în cadrul controlului fiscal repetat, entitatea nu a asigurat prezentarea proiectelor tehnice de exploatare şi recultivare a terenurilor, sau alte acte, care conţin informaţii privind cheltuielile planificate pentru recultivarea terenurilor, fapt ce a împiedicat determinarea costului mineralelor utile extrase şi verificarea corectitudinii calculării taxei pentru extragerea mineralelor utile pentru perioadele fiscale T/03/2019-T/04/2020.

În acest context, Serviciul Fiscal de Stat a întreprins măsuri pentru a obţine documentele necesare prin intermediul interpelării organelor de stat, inclusiv şi a celor de drept, activităţi care nu au avut rezultatul scontat, or, după cum s-a dovedit ulterior extragerea şi exploatarea zăcământului a avut loc în lipsa expertizei ecologice de stat, a documentaţiei tehnice de proiect de exploatare şi recultivare, a schemelor şi planurilor de dezvoltare a lucrărilor miniere, limitelor şi normelor şi lipsa coordonării de beneficiarul subsolului.

Conform prevederilor ***art.39 lit.d), m) şi n) din Codul subsolului, nr. 3-XVI din 02.02.2009***

Beneficiarii subsolului sînt obligaţi:

a) să respecte cerinţele legislaţiei, precum şi ale standardelor, normelor şi regulilor, privind tehnologiile de efectuare a lucrărilor legate de folosirea subsolului şi de prelucrarea primară a materiei prime minerale;

b) să folosească sectoarele de subsol numai în scopurile pentru care au fost atribuite;

c) să achite la timp şi integral plăţile pentru folosirea subsolului;

d) să respecte cerinţele proiectelor tehnice, schemelor şi planurilor de dezvoltare a lucrărilor miniere, limitelor şi normelor; să nu admită pierderi supranormative, diluarea şi extragerea selectivă a substanţelor minerale utile;

e) să ţină şi să perfecteze documentaţia geologică, de topografie minieră şi de altă natură în procesul folosiri subsolului; să asigure integritatea acesteia; să elaboreze planuri anuale de dezvoltare a lucrărilor miniere;

f) să prezinte informaţia geologică Fondului de stat de informaţii privind subsolul;

g) să prezinte Fondului de stat de informaţii privind subsolul, precum şi autorităţilor publice, în conformitate cu competenţele acestora, date veridice despre rezervele de substanţe minerale explorate, extrase şi rămase în subsol, componentele conţinute în ele (despre mişcarea rezervelor), despre folosirea subsolului în scopuri nelegate de extragerea substanţelor minerale utile;

h) să păstreze excavaţiile miniere de explorare şi sondele de foraj care pot fi folosite la exploatarea zăcămintelor de substanţe minerale utile sau în alte scopuri;

i) să lichideze, în modul stabilit, excavaţiile miniere şi sondele de foraj ce nu vor fi folosite în continuare;

j) să asigure securitatea efectuării lucrărilor legate de folosirea subsolului conform art.77;

k) să respecte cerinţele actelor normative care reglementează condiţiile de folosire şi protecţie a subsolului, protecţie a aerului atmosferic, terenurilor, pădurilor, apelor, precum şi a clădirilor şi construcţiilor de impactul dăunător al lucrărilor legate de folosirea subsolului;

l) să informeze neîntîrziat autorităţile administraţiei publice despre crearea situaţiilor periculoase pentru viaţa şi sănătatea populaţiei, mediul înconjurător;

m) să decoperteze stratul de sol fertil şi să-l păstreze în tot volumul iniţial în stare utilă pentru recultivarea terenurilor degradate;

n) să aducă, potrivit prevederilor actelor normative şi cerinţelor proiectelor tehnice, terenurile, alte obiective naturale, clădirile şi construcţiile distruse în timpul folosirii subsolului într-o stare bună pentru utilizarea lor ulterioară conform destinaţiei;

o) în cazul descoperirii unor obiective unice naturale şi cultural-istorice, să sisteze lucrările care pot distruge integritatea obiectivelor menţionate şi să înştiinţeze despre aceste descoperiri autorităţile administraţiei publice centrale şi instituţiile ştiinţifice;

p) să asigure respectarea regulilor de comercializare a substanţelor minerale utile solide, stabilite de Guvern.

Totodată ***art.57 alin.(1) lit.g) din Codul subsolului***, prevede că,

(1) Proiectele întreprinderilor miniere extractive vor prevedea:

a) extragerea cît mai deplină şi complexă din subsol a rezervelor de substanţe minerale utile de bază şi a celor secundare stratificate împreună cu aceste substanţe, asigurată prin amplasarea raţională a construcţiilor terestre şi subterane, prin metodele de descoperire şi dirijare a presiunii litostatice a zăcămintelor, prin sistemele de exploatare a zăcămintelor de substanţe minerale utile şi schemele tehnice de prelucrare (pregătire) a materiei prime minerale, prin parametrii acestora şi ordinea executării exploatării;

b) extragerea şi folosirea raţională a rocilor de decopertare la exploatarea zăcămintelor de substanţe minerale utile;

c) depozitarea, evidenţa şi păstrarea substanţelor minerale utile temporar nefolosite şi a deşeurilor producţiei ce conţin componente utile;

d) cercetarea geologică a subsolului în procesul construirii şi exploatării întreprinderilor miniere extractive şi ţinerea documentaţiei geologice şi de topografie minieră;

e) evaluarea prognozată a impactului întreprinderilor, obiectivelor şi construcţiilor proiectate asupra mediului înconjurător;

f) măsurile privind asigurarea securităţii lucrătorilor şi populaţiei, protecţia subsolului şi mediului înconjurător, obiectivelor şi construcţiilor, prevenirea situaţiilor de avarie;

g) recultivarea terenurilor degradate, depozitarea şi păstrarea stratului de sol fertil decopertat în conformitate cu cerinţele actelor tehnico-normative;

h) posibilitatea folosirii spaţiilor prelucrate ale subsolului pentru necesităţi gospodăreşti şi de altă natură.

(2) Proiectele construirii obiectivelor pentru prelucrarea materiei prime minerale vor prevedea:

a) utilizarea schemelor tehnologice care asigură scoaterea raţională şi complexă din materia primă minerală extrasă a componentelor de importanţă industrială conţinute în aceasta;

b) folosirea raţională, utilizarea, distrugerea sau înhumarea în siguranţă a deşeurilor de prelucrare (zgură, praf, ape reziduale etc.);

c) depozitarea, evidenţa şi păstrarea deşeurilor de producţie temporar nefolosite, ce conţin componente utile;

d) măsurile ce asigură securitatea efectuării lucrărilor şi prevenirea situaţiilor de avarie.

(3) La proiectarea şi construirea construcţiilor subterane nelegate de extragerea substanţelor minerale utile, inclusiv pentru înhumarea (depozitarea) substanţelor nocive şi deşeurilor, vor fi prevăzute:

a) asigurarea stabilităţii rocilor şi excavaţiilor miniere pe întreaga durată de existenţă a obiectivelor şi construcţiilor;

b) luarea măsurilor de prevenire a situaţiilor de avarie şi realizarea acţiunilor de lichidare şi înlăturare a consecinţelor avariilor;

c) izolarea completă a obiectivelor şi construcţiilor, destinate păstrării substanţelor chimice, a produselor lichide şi gazoase, înhumării (depozitării) substanţelor nocive şi a deşeurilor;

d) luarea măsurilor ce exclud interacţiunea substanţelor nocive şi deşeurilor înhumate cu rocile-magazin.

(4) Documentaţia tehnică (tehnologică) de proiect, aprobată de beneficiarul subsolului, precum şi modificările operate în aceasta sunt supuse expertizei tehnice de stat din contul mijloacelor beneficiarului subsolului.

(5) Rezultat al expertizei tehnice (tehnologice) de stat este avizul de conformitate a documentaţiei cu reglementările tehnice şi cu alte cerinţe stabilite de prezentul cod şi de alte acte legislative.

Subsecvent, ***art.59 alin.(1) din Codul subsolului***, prevede că,

(1) Exploatarea zăcămintelor de substanţe minerale utile se efectuează în limitele perimetrului minier atribuit de Agenţia pentru Geologie şi Resurse Minerale, în conformitate cu proiectele tehnice coordonate şi aprobate, schemele tehnologice, planurile de dezvoltare a lucrărilor miniere, proiectele de recultivare a terenurilor şi în conformitate cu cerinţele legislaţiei ecologice.

(2) Exploatarea zăcămintelor de substanţe minerale utile larg răspîndite pentru necesităţile locale se efectuează în conformitate cu condiţiile specificate la art.28.

(3) Regulile de exploatare tehnică şi proiectele tehnice (tehnologice) se coordonează de către beneficiarii subsolului cu Agenţia pentru Geologie şi Resurse Minerale în termenele stabilite în funcţie de complexitatea şi volumul materialelor prezentate, dar care nu vor depăşi 30 de zile.

Astfel raportînd prevederile legale indicate supra la circumstanțele de fapt și de drept stabilite rezultă stabilirea cu certitudine în acțiunile reclamantului manifestate prin lipsa unor politici clare cu privire la determinarea şi planificarea cheltuielilor pentru recultivarea terenurilor, cost care ulterior urmează a fi inclus în costul mineralelor utile extrase şi care vor participa la determinarea taxei pentru extragerea mineralelor utile, Serviciul Fiscal de Stat a aplicat costul acestor cheltuieli în valoare de 12,989 lei/per m3, analogic costului aprobat şi aplicat de o altă entitate care practică acelaşi gen de activitate. în acest sens, adăugînd în costul volumelor de material utile a costului provizioanelor de recultivare a terenurilor, a fost constatată diminuarea taxei pentru extragerea mineralelor utile, cu suma de 2 124 481 lei.

<u>Totodată conform prevederilor art. 267 alin. (3) din Codul fiscal, Obligația de a dovedi incorectitudinea deciziei emise de Serviciul Fiscal de Stat se atribuie persoanei care contestă.</u>

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Prin urmare, instanța judecătorească conchide că Decizia nr. ***** din 16.11.2022 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA ”Cariera Micăuți” și Decizia ***** din 22.12.2022 pe marginea contestației i, sunt legale în fond, emise cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivate și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru anularea actelor administrative contestate, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actelor contestate în prezenta speță.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actelor administrative contestate, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actele administrative contestate sunt emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea Deciziei nr. ***** din 16.11.2022 asupra

cazului de încălcare a legislației comisă de SA ”Cariera Micăuți” și a Deciziei ***** din 22.12.2022 pe marginea contestației. Or, de către autoritatea publică pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ care fiind emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative individuale defavorabile emise în privința reclamantului, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Cariera Micăuți” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea Deciziei nr. ***** din 16.11.2022 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA ”Cariera Micăuți” și a Deciziei ***** din 22.12.2022 pe marginea contestației.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Cariera Micăuți” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea Deciziei nr. ***** din 16.11.2022 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA ”Cariera Micăuți” și a Deciziei ***** din 22.12.2022 pe marginea contestației, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii